

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA GALA Ţ I
SEC Ţ IE CIVILĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 8637

SENTINŢA CIVILĂ NR. (...)

Şedinţa publică de la 24 Iulie 2020

Completul constituit din:

Preşedintele : G ____ -D ____ B ____

Grefier : I ____ H ____

Pe rol fiind judecarea cauzei civile privind pe contestator... în calitate de reprezentant

I ____ al minorei..., în contradictoriu cu intimata DIRECŢIA DE SĂNĂTATE

PUBLICĂ G ____, având ca obiect „*anulare act administrativ*”.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, la prima strigare, a răspuns prin intermediul aplicaţiei Skype contestatoarea personal, identificată cu CI _____ nr. xxxxxx, în calitate de reprezentant I ____ al minorei..., identificată cu CI _____ nr. xxxxxx, şi asistată de reprezentantul convenţional av. C _____ A ____, în baza delegaţiei de la dosarul cauzei şi intimata prin consilier juridic C _____ I ____, în baza împuternicirii de la dosarul cauzei.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează că este primul termen de judecată cu procedura de citare I ____ îndeplinită.

Reprezentantul intimatei depune la dosarul cauzei întâmpinarea.

Instanţa, având în vedere că este primul termen de judecată cu procedura de citare I ____ îndeplinită, procedează la verificarea competenţei şi constată, în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea nr. 136/2020, că este competentă general, material şi teritorial să soluţioneze prezenta cauză.

Instanţa constată că s-a formulat întâmpinare de către intimată. Având în vedere necesitatea comunicării întâmpinării formulate de către intimată către partea contestatoare şi pentru a da acesteia posibilitatea să ia cunoştinţă de conţinutul întâmpinării, va lăsa prezenta cauză la a doua strigare, la ora 13:00.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, la a doua strigare, au răspuns prin intermediul aplicaţiei Skype contestatoarea personal, identificată cu CI _____ nr. xxxxxx, în calitate de reprezentant I ____ al minorei, identificată cu CI _____ nr. xxxxxx, şi asistată de reprezentantul convenţional av. C _____ A ____, în baza delegaţiei de la dosarul cauzei şi intimata prin consilier juridic C _____ I ____, în baza împuternicirii de la dosarul cauzei.

Instanţa acordă cuvântul asupra probatoriului.

Reprezentantul convenţional al contestatoarei solicită administrarea probei cu înscrisurile de la dosarul cauzei.

Reprezentantul intimatei solicită administrarea probei cu înscrisurile de la dosarul cauzei.

Instanţa încuviinţează administrarea probei cu înscrisurile de la dosarul cauzei.

Instanţa, în temeiul art. 15 alin. 13 din Legea 136/2020, procedează la audierea contestatoarei şi a minorei.

Contestatoarea învederează că fiica ei este sportiv de performanţă, iar în data de 21.07.2020, aceasta a

fost plecată la recuperare, iar atunci când s-a întors a spus că are înţepături în zona inimii şi, din acest motiv, s-a speriat şi luat legătura cu un medic, pentru a îi spune ce este de făcut. Precizează că medicul

pe care l-a contactat a sfătuit-o să meargă cu fiica sa pentru a îi face un control la inimă, motiv pentru care a ajuns la spital cu aceasta, iar la spital i s-au efectuat toate analizele necesare, rezultatele analizelor fiind bune. Arată că în momentul efectuării consultației de către medicul de gardă nu i s-a spus că fiica sa ar avea faringită. Învederează că medicul a întrebat-o dacă dorește ca fiica sa să rămână sub supraveghere peste noapte sau dacă o ia acasă și, după ce s-a sfătuit cu medicul pe care îl sunase inițial, deși i-a spus că toate analizele sunt bune, a sfătuit-o să lase fiica internată peste noapte.

Precizează că în momentul în care s-a efectuat fișa pentru internare, i s-a spus că fiica sa nu poate fi internată în spital fără a se efectua testul pentru COVID și, datorită faptului că fiica sa nu avea simptome, a fost de acord să efectueze testul. Arată că fiica sa a fost internată în jurul orei 20:30 și că a ținut legătura telefonic cu aceasta toată noaptea. Precizează că în acel moment fiica sa avea temperatura normală, iar în dimineața zilei de 22.07.2020, fiicei sale i s-au dat două pastile, fără a i se spune ce pastile sunt, aflând ulterior că acestea erau două pastile pe bază de ibuprofen.

Învederează că în jurul orei 18:10 a fost anunțată că fiica ei are COVID și că aceasta urmează să fie transportată la Spitalul de Boli Infecțioase. Precizează că nu a acceptat ca fiica ei să fie transferată, întrucât a ținut toată noaptea legătura cu fiica sa și aceasta i-a spus că nu are nimic, se simte bine și că este speriată deoarece era prima dată când se afla internată într-un spital.

Precizează că a fost contactată de medic, căruia i-a spus că nu vrea ca fiica sa să fie transferată, deoarece aceasta nu prezintă simptome și a solicitat retestarea fiicei sale, dar și testarea sa, contracost, însă a fost refuzată.

Arată că în data de 22.07.2020, în jurul orei 11:00, a fost chemată de doamna doctor pentru a cere externarea copilului pe propria răspundere, a întocmit actele necesare și a așteptat de la 11, până la ora 13, fără a i se da vreun răspuns. Precizează că doamna doctor a chemat-o și i-a spus să se răzgândească, însă i-a comunicat acesteia că nu se va răzgândi, întrucât fiica ei nu are simptomele specifice COVID. Menționează că în perioada în care a fost internată, fiica ei nu a fost vizitată de niciun medic, ci doar de asistenta care i-a adus cele două pastile. Arată că medicul i-a spus că, chiar dacă refuză transferul fiicei la Spitalul de Boli Infecțioase, va c hema ambulanța și DSP, dar s-a opus în continuare, dorind să stea amândouă în izolare la domiciliu. Precizează că medicii nu au chemat nici ambulanța și nici pe cei de la DSP, iar la ora 14:00, în urma insistențelor, fiica a fost externată cu toate actele medicale, însă diagnosticul menționat nu este cel real, deoarece aceasta nu prezenta faringită la momentul internării, lucru confirmat de medicul de gardă care a efectuat consultația. Precizează că după ce fiica a fost externată din spital, s-a prezentat la medicul de familie pentru a lăsa biletul de ieșire din spital și apoi au mers la domiciliu pentru a se autoizola.

Învederează că la ora 17 a venit poliția pentru a verifica măsura izolării și că le-a prezentat biletul de ieșire din spital. Arată că, ulterior, s-au prezentat cei de la DSP, același echipaj de poliție și pompierii pentru a o ridica pe fiica sa în vederea transportării acesteia la Spitalul de Boli Infecțioase, însă a refuzat, întrucât fiica nu prezenta simptome și a fost pusă să dea declarație cum că refuză internarea copilului la Spitalul de Boli Infecțioase.

Arată că i s-a înmănat Decizia întocmită de către DSP G_____ pentru a confirma că este de acord cu internarea copilului, însă a contestat acea hotărâre a DSP, a declarat că nu este de acord cu aceasta și că cere izolarea la domiciliu atât a sa, cât și a fiicei sale.

Precizează că de când s-a făcut externarea din spital, nu au părăsit locuința și, deși a fost înștiințat medicul de familie cu privire la situația fiicei sale, nu au fost înștiințate cu privire la vreun tratament sau ce măsuri ar trebui să ia. Precizează că de când s-a făcut externarea nu a luat nimeni legătura cu cele două, nici de la DSP și nici medicul de familie.

Învederează că la ieșirea din spital nu i s-a recomandat un tratament pe care să îl urmeze, ci i s-au înmănat doar două exemplare ale biletului de externare. Precizează că locuiește singură, împreună cu minora și că la domiciliul acestora nu mai locuiește o altă persoană.

Întrebată fiind cum își poate asigura cel e necesare traiului zilnic, contestatoarea arată că părinții săi, dar și părinții soțului său locuiesc la țară și nu au posibilitatea să vină, singurul lucru de făcut fiind să

vină soțul său, acesta urmând să locuiască fie împreună cu părinții săi, fie cu părinții mamei minorei.

Minora , întrebată fiind, arată că nu mai are alte aspecte de adăugat.

Precizează că se simte bine și că apreciază că înțepăturile din zona inimii au fost datorate efortului depus, având în vedere că este sportiv de performanță. Arată că i-a spus mamei sale că nu are nevoie de îngrijiri medicale, că se simte bine și că a mai avut acest tip de dureri, fiind des întâlnite în cazul sportivilor de performanță.

Contestatoarea și i minorei, întrebate fiind dacă sunt conștiente că s-a efectuat un test PCR și minorei a fost depistată cu rezultat pozitiv în privința infecției COVID, arată că au solicitat retestarea minorei și testarea mamei, însă nu s-a aprobat.

Contestatoarea arată că ar fi acceptat internarea fiicei la Spitalul de Boli Infecțioase, doar dacă i s-ar fi făcut și ei testarea, pentru a putea fi internată alături de fiica sa.

Reprezentantul convențional al contestatoarei arată că nu are întrebări de adresat contestatoarei.

Reprezentantul intimat ei , întrebând care sunt acțiunile întreprinse de stat, prin DSP, pentru asigurarea tratamentului pacientului în cazul izolării la domiciliu, arată că acest virus nu are un tratament, iar persoanele sunt internate tocmai pentru a se efectua un tratament raportat la simptomatologia pe care o manifestă pacientul. Precizează că este posibil ca o persoană să fie bine într-un

moment, iar într-un timp foarte scurt starea acesteia să se deterioreze, iar în situația în care o persoană stă izolată la domiciliu, DSP nu intervine, persoanele izolate la domiciliu fiind monitorizate de medicul de familie. Arată că dacă starea persoanei se degradează, până când se mobilizează medicul de familie să anunțe DSP și Serviciul de Ambulanță Județean trece o perioadă de timp destul de îndelungată.

Reprezentantul intimatei , întrebând care este reglementarea legală prin care aparținătorul minorului poate fi internat în spital împreună cu minorul, arată că nu poate răspunde acestei întrebări, întrucât nu își amintește cu exactitate, însă arată că este o reglementare specifică cazurilor COVID și că este aplicabilă în situația în care minorul suferă și de o altă boală.

Instanța pune în vedere părților că există un Ordin al Ministrului Sănătății din 2012, care reglementează vizitele în spital și posibilitatea aparținătorilor de a se interna împreună cu minorii, în funcție de vârsta acestora. Precizează că la art. 5 din Ordinul 1284/2012 este reglementat faptul că aparținătorii minorilor până în 14 ani pot solicita și este obligatoriu ca spitalul să accepte internarea acestora, iar în privința minorilor cu vârsta de peste 14 ani, acest lucru se face cu acordul șefului de secție.

Reprezentantul intimatei arată că mai există și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1321/2020, publicat în data de 23.07.2020, în Monitorul Oficial nr. 651, care prevede planuri privind modalitatea de punere în aplicare a măsurilor în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic de infectare cu virusuri. Arată că la Anexa 3, lit. c, sunt prezentate criteriile după care pot fi externați bolnavii, respectiv ce se întâmplă cu persoanele asimptomatice, cu persoanele care dezvoltă forme ușoare ale bolii și forme mai grave.

Reprezentantul intimatei, întrebând dacă apreciază că situația minorei este una gravă, arată că nu

este medic de profesie, însă, din câte se poate observa, minorei este asimptomatică. Precizează că în buletinul de ieșire din spital se specifică faptul că aceasta este afebrilă, nu avea temperatură, în schimb are tegumentele palide, faringele congestive și murmur vezicular, respectiv faptul că nu respiră cum trebuie.

Întrebați fiind, reprezentanții părților arată că nu mai au alte cereri.

Instanța, nemaifiind alte cereri de formulat și incidente de soluționat, constată terminată cercetarea

judecătorească, deschide dezbaterile asupra fondului cauzei și acordă cuvântul părților.

Reprezentantul convențional al contestatoarei arată că s-a formulat contestație împotriva Deciziei nr. 1/22.07.2020, emisă de către DSP G_____, prin care s-a confirmat măsura izolării minorei, pe o durată de 14 zile, începând cu data de 22 iulie, în spațiul special desemnat din Spitalul de Boli Infecțioase din G_____. Apreciază că această decizie este și nelegală, întrucât îi lipsește complet mot ivarea, dar este și netemeinică, pentru că raportat la dispozițiile Legii 136/2020, care reprezintă cadrul legislativ actual în baza căruia s-a emis această decizie de confirmare a măsurii izolării, nu s-au aplicat criteriile prevăzute de acest act normativ, respectiv cele enumerat în art. 8 din Legea 136/2020. Arată că ne aflăm în situația unui exces de zel depus de către reprezentanții DSP, întrucât, în condițiile în care art. 3 lit. c din Legea 136/2020, enumeră în ordine măsurile care pot fi luate pentru izolare, și anume la domiciliul părții, la locația declarată de persoana izolată, într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă, cei de la DSP au trecut direct la cea de-a treia locație, direct într-o instituție medicală, în condițiile în care contestatoarea a făcut dovada că are toate condițiile să se izoleze la domiciliu împreună cu fiica sa, mai ales față de împrejurarea că și până în acest moment, cele două au locuit tot în acest apartament, tot singure.

Precizează că este evident excesul de zel al instituției, raportat la lipsa de simptome, întrucât în biletul de externare completat de specialist, se precizează faptul că minora este externată cu stare generală relativ bună, afebrilă, echilibrată cardio-pulmonar și digestiv, apetit prezent, fără acuze subiective. Precizează că în camera în care s-a efectuat consultația minorei, există o cameră de luat vederi care a înregistrat momentul consultației și în care medicul de gardă i-a spus mamei minorei că aceasta nu are gâtul congestionat.

Învederează că, din cunoștințele limitate medicale pe care le are, inflamarea acută a faringelui se manifestă și prin durere în gât, dar și prin febră puternică și necesită ca prim tratament, conform studiilor de specialitate, tratamentul cu antibiotic. Apreciază că, în condițiile în care minora nu a prezentat dureri de gât, nu a prezentat febră și nu i s-a administrat decât acea pastilă de ibuprofen, este evident faptul că acest diagnostic nu este susținut de analizele efectuate în spital chiar de medicii care au consultat-o pe minoră.

Precizează, din experiența sa personală, faptul că fiul său minor este confirmat pozitiv din data de 14.07.2020, când a făcut febră și a fost testat pentru COVID. Precizează că în aceeași seara a sosit rezultatul pozitiv prin e-mail și din data de 14, până în data de 23.07.2020, nu au fost contactați de nimeni de la DSP. Învederează că în data de 23.07.2020 a primit un telefon de la DSP prin care li s-a adus la cunoștință obligația de a se izola timp de 14 zile de la momentul confirmării pozitive, respectiv din data de 14 și până la data de 28.07.2020 și li s-a pus în vedere că nici aparținătorii minorului și nici minorul nu trebuie să se testeze. Arată, raportat la experiența sa personală, în care minorul a fost depistat pozitiv în urma unor simptome grave, respectiv febră 38,9, moleșeala specifică simptomelor virusului, și totuși a fost ignorat timp de 10 zile, faptul că este de neînțeles de ce în aceleași condiții unui minor, care s-a prezentat cu alte simptome decât cele specifice COVID, care a fost depistat pozitiv, nu i se permite să se izoleze la domiciliu și este obligat să fie internat într-o secție în care nivelul viral este peste limită, întrucât în acea secție sunt internați doar pacienți infectați cu COVID, unde ar exista riscul ca minora să se îmbolnăvească de acolo. Exemplifică acest lucru expunând situația asistentei medicale care a decedat ca urmare a reinfectării cu COVID, tocmai pentru că într-o primă fază făcuse o formă ușoară în luna martie, iar pe 12.07.2020, a cedat din acest motiv.

Arată că art. 8 alin. 2 lit. c din Legea 136/2020 dispune că măsura trebuie să fie instituită pentru a proteja și interesul public, dar să nu determine un dezechilibru între nevoia de protecție a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei. Precizează că în prezenta situație ne aflăm într-un dezechilibru vădit între interesul societății, care nu ar fi afectată în niciun fel de izolarea la domiciliu a minorei împreună cu aparținătorul acesteia, și interesul minor ei de a își păstra sănătatea și integritatea fizică prin izolarea la domiciliu și neexpunerea la o sursă de contaminare foarte puternică.

Învederează că art. 8 alin 9 din Legea 136/2020 face referire la situația minorului și se arată faptul că măsura izolării se instituie pentru minor, după caz, la domiciliul aparținătorului, ori la locația declarată de acesta. Precizează că există un text de lege expres care instituie în sarcina DSP-ului obligația de a permite izolarea la domiciliu, iar nu de a trimite min orul direct în spital.

Arată că este de acord cu concluziile apărătorului intimatei care a afirmat faptul că deteriorarea stării de sănătate se poate face rapid, însă au trecut mai bine de 48 de ore de la momentul testării, starea minorei s-a îmbunătățit, întrucât nu mai are nici măcar acele înțepături pe care le acuza în momentul în care s-a prezentat la spital, iar dacă starea de sănătate a minorei se va deteriora, nu se va aștepta ca medicul de familie să apeleze la DSP, aparținătorul având posibilitatea să apeleze la serviciul de urgență 112, putându-se demara procedura de internare a minorei.

Pentru aceste considerente, solicită în principal anularea Deciziei nr. 1/22.07.2020, întrucât aceasta este nemotivată, nu se explică cum a fost evaluată starea minorei astfel încât să se impună direct internarea într-un centru spitalicesc, iar în subsidiar, înlocuirea măsurii de internare la Spitalul de Boli Infecțioase, cu măsura izolării la domiciliu pe o perioadă de 14 zile, împreună cu aparținătorul, respectiv mama. Apreciază că această măsură răspunde cel mai bine echilibrului necesar între interesul public și interesul privat al minorei din prezenta cauză.

Reprezentantul intimatei arată, raportat la Decizia emisă, faptul că aceasta este legală, fiind întocmită

după modelul Deciziei prevăzut în Lege, iar în spatele acestei decizii stau documentele medicale emise de către medicul curant, prin urmare decizia este justificată. Precizează, în ceea ce privește izolarea într-un spital sau la domiciliu, faptul că această decizie s-a dat tocmai pentru protejarea intereselor minorei, în ceea ce privește sănătatea. Arată că, dacă instanța apreciază că izolarea se poate face și la domiciliu, nu se opune acestei decizii, însă s-au adus la cunoștință efectele pe care le-ar avea izolarea la domiciliu. Învederează, în ceea ce privește izolarea în spital, că există secții special amenajate, în funcție de gravitatea simptomelor.

Precizează că în spitalele din G _____ mai există puține locuri și că s-a solicitat Spitalului de Psihiatrie să elibereze un corp de clădire pentru a înființa o secție, iar în situația în care s-ar întâmpla ceva ar fi mai greu de identificat un loc pentru tratamentul minorei.

Arată că nu se opune izolării la domiciliu a minorei, însă nu s-a făcut dovada faptului că ar putea avea cineva grijă de minoră și de mama sa, întrucât s-a spus că va veni soțul de unde este plecat și că va sta la părinți, însă s-a precizat faptul că părinții locuiesc la țară și nu se pot deplasa.

Reprezentantul convențional al contes tatoarei arată, în ceea ce privește posibilitatea de a se descurca

la domiciliu, din experiența sa personală, faptul că o persoană se poate descurca cu comenzi online, cu livrarea produselor la ușă, existând aplicații de la fiecare mare supermarket, farmacie și altele. În ceea ce privește posibilitatea de a face tratamentul la domiciliu, precizează că la externarea din spital, tocmai pentru că minora avea o stare bună, nu i s-a prescris niciun tratament. Învederează, din experiența sa personală, faptul că fiului său i s-a recomandat de către medic doar paracetamol pentru scăderea febrei, timp de 24 de ore, după care nu a mai administrat niciun tratament copilului, întrucât nu există tratament pentru persoanele asimptomatice. Arată, având în vedere faptul că minora nu are simptome care să necesite un tratament, este firesc că minora nu are motiv să facă vreun tratament la domiciliu. Apreciază că cererea formulată este întemeiată și solicită admiterea acesteia.

Instanța indică părților art. 8 alin. 5 din Legea 136/2020, conform căruia izolarea la domiciliu se instituie dacă riscul contaminării altor persoane este redus, adresându-se părților în sensul de a interpreta dispozițiile acestui articol.

Reprezentantul convențional al contestatoarei apreciază, din acest punct de vedere, faptul că decizia

este nemotivată, întrucât, dacă ar fi fost motivată și s-ar fi explicat de ce s-a ales direct izolarea într-o

instituție medicală, atunci s-ar fi înțeles faptul că DSP a procedat la o analiză de caz și a constatat că riscul de răspândire a bolii de la minora din prezenta cauză este unul ridicat și de aceea se impune, prin interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 8 alin. 5, izolarea într-un spital. Învederează că lipsește

în totalitate această analiză de caz efectuată de către DSP, motiv pentru care revine instanței misiunea de a efectua această analiză.

Apreciază că trebuie analizată situația concretă a cauzei, fiind vorba despre o minoră care până în acest moment a locuit doar împreună cu mama, într-un apartament care aparține bunicilor materni, fără aceștia, deoarece sunt retrași la țară, care continuă să locuiască în același imobil, în aceleași condiții, tot cu mama acesteia. Apreciază că, dacă până în acest moment mama minorei nu a fost infectată, riscul să se întâmple în continuare acest lucru este redus, având în vedere faptul că perioada de incubație și apariție a simptomelor este cuprinsă în perioada 1 – 14 zile, însă cu o medie de apariție la 5 zile, perioadă care a trecut deja. Arată că rezultatul pozitiv nu a fost la Ig-M, respectiv anticorpilor care demonstrează existența unei infecții acute în acest moment în organism, ci la Ig-g. Precizează că această condiție a fost suplinită de testul pozitiv PCR, dar existența pozitivului la Ig-g demonstrează faptul că această infecție este prezentă la minoră de mai mult timp, din moment ce a avut timp deja să secrete acei anticorpi Ig-g. arată că, dacă minora a fost de mai mult timp infectată și mama ei încă nu are niciun simptom, este evident că s-a depășit perioada de risc de transmitere.

Arată că prin izolarea la domiciliu nu ar exista nicio altă persoană supusă riscului infectării, motiv pentru care se poate aprecia că sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 8 alin. 5 din Legea 136/2020, respectiv că ne aflăm în situația existenței unui risc redus de transmitere a bolii respective. Precizează, în ceea ce privește situația din spital, că este adevărat faptul că cei asimptomatici sunt separați de cei care prezintă simptome, însă toți sunt pozitivi și, având în vedere numărul foarte mare al celor internați în acest moment în Spitalul de Boli Infecțioase, riscul pentru minoră este mult mai mare, decât cel pentru societate. Apreciază că minora nu poate infecta alte persoane dacă stă în izolare la domiciliu, iar în urma analizării situației de față instanța poate aprecia că măsura izolării la domiciliu corespunde interesului major atât a minorului, cât și al societății.

Reprezentantul intimei, arată raportat la Ig-m și Ig-n, că acestea nu pot fi luate în calcul și că trebuie

luat în considerare ARN-ul, care în cazul minorei este pozitiv. Precizează că există studii științifice în acest sens și recomandări de la Institutul C _____, de la Ministerul sănătății și inclusiv de la Asociația Medicilor din România.

Reprezentantul convențional al contestatoarei, întrebată fiind cu privire la adresa la care se solicită

izolarea la domiciliu, precizează că aceasta este în G _____, _____, _____.

_____ > **Instanța** încheie dezbaterile și i reține cauza în pronunțare asupra fondului.

I N S T A N Ţ A

Deliberând asupra cauzei civile, constată următoarele:

I. Sesizarea instanței

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătorei G _____ la data de 23.07.2020 sub nr. XXXXXXXXXXXXXXXX petenta a formulat în contradictoriu cu Direcția de

Sănătate Publică G _____ contestație împotriva Deciziei de confirmare/infirmare a măsurii izolării recomandate de medic nr. 1 din data de 22.07.2020 privind pe minora, solicitând anularea Deciziei, iar în subsidiar, revizuirea în sensul de a se dispune izolarea minorei la domiciliul din _____, _____, _____.

_____ > În motivare, petenta a arătat în data de 21.07.2020 în jurul orei 17.00 sa

prezentat la Spitalul Clinic de urgență pentru a fi evaluată starea de sănătate a minorei, deoarece acesta acuza dureri în coșul pieptului. În urma investigațiilor, doctorul de gardă a apreciat inițial că nu este necesară internarea, dar pentru siguranța minorei, petenta a fost de acord cu internarea peste noapte a copilului pentru continuarea investigațiilor.

Ulterior, în dimineața zilei de 22.07.2020, petenta a fost informată că minora prezintă infecție Covid-19 confirmată, iar în jurul orei 09.00 a fost informată că minora va fi transferată la spitalul de boli infecțioase G _____, deși nu prezenta semne de suferință.

Susține petenta că, s-ar fi produs efecte traumatizante asupra minorei ca urmare a internării în spital și a procedurilor urmate.

Menționează petenta că, în jurul orei 11.00 a redactat o declarație pe propria răspundere în vederea externării minorei, după care s-a deplasat la domiciliu și a luat măsurile necesare izolării sale și a minorei. În seara aceleiași zile s-au prezentat la domiciliu petentei un echipaj de poliție care i-a prezentat Decizia DSP pe care petenta a consemnat că este de acord cu izolarea la domiciliu, aceasta decizie nefiindu-i înmănată.

Apreciază că nu i-au fost respectate drepturile prevăzute de Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.

Consideră că, în condițiile prezentate riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase este redus, ceea ce ar permite aplicarea măsurii de izolare la domiciliu sau la locația declarată, măsură prevăzută de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 136/2020.

Mai mult, învederează petenta, din analiza rezultatelor paraclinice și de laborator ce sunt anexate Biletului de externare din spital, rezultă cu certitudine faptul că rezultatul pozitiv s-a înregistrat la anticorpii de tip Ig-G, în timp ce la anticorpii Ig-M rezultatul a fost negativ, ceea ce înseamnă că minora a fost infectată anterior cu virusul Covid-19 și a dezvoltat anticorpii specifici acestei afecțiuni. Cererea a fost întemeiată în drept pe dispozițiile Legii nr. 136/2020.

În probațiune petenta a solicitat administrarea probei cu înscrisuri (fila 10-14).

Cererea este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

II. Apărările intimatului

La data de 24.07.2020 orele 10.30 intimata a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiate și menținerea deciziei nr. 1/22.07.2020 a DSP G _____.

În motivarea în fapt a întâmpinării a arătat că în urma efectuării testului RT-PCR, minora a fost confirmată ca infectată cu virusul SARS-COV-2 și, în conformitate cu dispozițiile art.

8 alin. 1 și 4 din Legea nr. 136/2020, medicul curant a recomandat măsura izolării minorei, pentru o perioadă de 14 zile, în cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase „Sf. Cuvioasa Parascheva” G _____. Urmare a refuzului minorei de a da curs recomandării medicului curant, acesta a făcut informarea către D.S.P. G _____, astfel fiind emisă Dispoziția contestată.

Privind legalitatea luării măsurii, intimata apreciază că au fost respectate dispozițiile legale în vigoare. Raportat la susținerile petentei că analiza pozitivă a anticorpilor IgG demonstrează faptul că pacienta a contactat virusul anterior, corpul producând anticorpi specifici luptei împotriva acestui virus, ceea ce exclude posibilitatea de contagiozitate actuală, menționează intimata că aceste susțineri nu sunt veridice, atașând în demonstrație Metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus, aspecte din această metodologie regăsindu-se și în recomandările Comisiilor de microbiologie medicală din cadrul Ministerului Sănătății și Colegiul Medicilor din România.

A mai arătat intimata că, în baza datelor existente până în prezent, transmiterea virusului se face pe cale respiratorie, prin picături de secreție, produse când o persoană infectată tușește sau strănută și, totodată transmiterea este posibilă și când are loc contactul direct cu fluidele (sânge, materii fecale, urină, salivă) de la o persoană infectată.

În drept, au fost invocate dispozițiile Cod de procedură civilă, O.G. nr. 2/2001 și O.U.G. nr. 195/2002.

În probațiune intimatul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

III. Procedura în fața instanței

La termenul de judecată din data de 24.07.2020 ora 13.00 instanța a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisurile apreciind că este admisibilă și poate duce la soluționarea cauzei, potrivit art. 258 raportat la art. 255 Cod de procedură civilă.

De asemenea, au fost audiate atât petenta, cât și minora.

IV. Expunerea aspectelor reținute de instanță și motivarea soluției:

Analizând cererea, prin prisma susținerilor părților, a probatoriului administrativ și a dispozițiilor

legale incidente în cauza, instanța reține următoarele:

În fapt, prin decizia de confirmare sau infirmare a prelungirii măsurii de izolare nr. 1 din 22.07.2020 emisă de Direcția de Sănătate Publică a Județului G _____ s-a decis confirmarea măsurii de prelungire a izolării doamnei... Decizia s-a luat la recomandarea doctorului F _____ S _____ din cadrul Spitalului Clinic de Urgență pentru copii „Sfântul I _____” G _____ ca urmare a stabilirii diagnosticului de COVID-19, în urma consultației prin care s-a stabilit prezența următoarelor semne și simptome clinice: stare generală influențată, afebrilă, paloare, congestie faringiană dispnee, precum și testului RT-PCR cu nr. PO8 din data de 22.07.2020. Măsura de plasare în izolare se va aplica pe o durată de 14 zile din data de 22.07.2020 în spațiul special desemnat din unitatea sanitară Spitalului Clinic de Boli Infecțioase „Sf. Cuvioasa Parascheva” G _____ (f. 6).

La momentul prezentării deciziei, petenta a menționat în scris că este de acord doar cu carantinarea la domiciliu de la adresa din G _____, _____.

_____ > Conform declarațiilor părților, consemnate în încheierea de ședință, minora s-a prezentat la sediul Spitalului Clinic de Urgență „Sfântul I _____” G _____ în data de 21.07.2020, pe fondul unor dureri în zona toracică (inimă). Ulterior, după efectuarea testului RT-PCR, minora a fost confirmată ca infectată cu virusul SARS-COV-2 și, în conformitate cu dispozițiile art. 8 alin. 1 și 4 din Legea nr. 136/2020, medicul curant a recomandat măsura izolării minorei, pentru o perioadă de 14 zile, în cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase „Sf. Cuvioasa Parascheva” Galați. Urmare a refuzului minorei (asistată de reprezentantul l _____, petenta...) de a da curs recomandării medicului curant, acesta a făcut informarea către D.S.P. G _____, astfel fiind emisă Decizia contestată.

În drept, conform art.3 lit. c din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, **izolarea** reprezintă măsură care constă în separarea fizică a persoanelor afectate de o boală infectocontagioasă sau a persoanelor purtătoare ale agentului înalt patogen chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive, la domiciliu, la locația declarată de persoana izolată, într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare. În vederea monitorizării stării de sănătate și aplicării unui tratament, după caz, măsură instituită în scopul vindecării și reducerii gradului de contagiozitate pe baza consimțământului persoanelor sau, în lipsa acestuia, prin decizia individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege.

Potrivit art. 8 din aceeași lege: (1) Izolarea se instituie pentru persoanele bolnave cu semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, **precum și pentru persoanele purtătoare ale agentului înalt**

patogen, chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive. (2) Lista bolilor infectocontagioase pentru care se instituie izolarea persoanelor la domiciliul acestora, la locația declarată de acestea sau, după caz, în unități sanitare sau în locații alternative atașate acestora, precum și lista unităților sanitare de bază în care se tratează persoanele bolnave se stabilesc prin hotărârea Guvernului. Pentru a asigura un echilibru corect între nevoia de a preveni răspândirea unei boli

infecțiocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și dreptul la libertate al persoanelor, măsura izolării se instituie în funcție de boala infecțiocontagioasă, stabilită potrivit prezentului alineat, cu respectarea următoarelor standarde necesare exercitării drepturilor și libertăților fundamentale: a) măsura să fie dispusă pe durată limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină; b) măsura să aibă ca scop prevenirea răspândirii unei boli infecțiocontagioase, periculoase pentru siguranța persoanei și sănătatea publică; c) **măsura să fie instituită pentru a proteja interesul public și să nu determine un dezechilibru între nevoia de protejare a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei**. (3) Izolarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se instituie cu acordul persoanelor supuse examinării, iar în lipsa acestuia, în condițiile alin. (6), atunci când medicul constată riscul de transmitere a unei boli infecțiocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară, într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare, stabilită conform alin. (2), în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice, până la primirea rezultatelor acestora, dar nu mai mult de 48 de ore. (4) Cel mai târziu la expirarea termenului de 48 de ore, pe baza examinărilor clinice și paraclinice și dacă se menține riscul transmiterii bolii infecțiocontagioase cu risc de transmitere comunitară, **medicul recomandă prelungirea măsurii izolării într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare ori, după caz, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta.**

(5) **Izolarea la domiciliu sau la locația declarată se instituie dacă riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infecțiocontagioase este redus. Izolarea la domiciliu sau la locația declarată nu poate fi dispusă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia.** (6) În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării instituite conform alin. (3), medicul informează de îndată, după consemnarea refuzului persoanei, direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care, în termen de cel mult două ore, va emite decizia prin care confirmă sau infirmă măsura izolării recomandată de medic, în unitatea sanitară sau într-o locație alternativă atașată acesteia. Decizia are caracter individual și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infecțiocontagioase, până la comunicarea hotărârii primei instanțe de anulare a actului administrativ contestat, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică. (7) În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării prelungită și recomandată conform alin. (4) sau dacă persoanele încalcă măsura izolării instituită la domiciliu sau la locația declarată pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control informează de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care poate confirma sau infirma măsura izolării într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia se va emite în cel mult două ore de la informarea făcută de medic sau, după caz, de organele de control și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infecțiocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura prelungirii izolării în unitatea sanitară sau la o locație alternativă sau, după caz, până la

comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(8) Măsura izolării instituită potrivit alin. (4) încetează la data confirmării persoanei ca fiind vindecată pe baza examinărilor clinice și paraclinice sau a recomandării medicului care constată că riscul de transmitere a bolii nu mai există.

(9) *Dacă persoana menționată la alin. (1) este un minor, măsura izolării se instituie pentru acesta conform alin. (3) și (4), după caz, la domiciliul aparținătorului ori la locația declarată de acesta.*

Izolarea minorului într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia se instituie potrivit reglementărilor în vigoare. Aparținătorul minorului este supus măsurii carantinării în temeiul prezentei legi, dacă măsura izolării nu i se aplică.

Sub aspectul **legalității** deciziei contestate, verificând respectarea condițiilor de formă, instanța reține că acesta cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute de art.8 alin. 6 din Legea nr. 136/2020, respectiv conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege .

Instanța observă că, prin plângere petenta a contestat legalitatea deciziei, invocând nemotivarea acesteia . Deși, din lecturarea Decizie nr. 1 din 22.07.2020 emisă de D.S.P. G_____ se poate constata o motivare sumară a măsurii dispuse, instanța nu poate accepta argumentul petentei, actul administrativ cuprinzând toate mențiunile dispuse de lege, în conformitate cu Ordinul MS 1309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS CoV-2, anexa nr. 2.

De asemenea, se observă că decizia a fost motivată, în principal, pe baza rezultatului pozitiv al testului RT-PCR efectuat minorei la data de 22.07.2020 și, în subsidiar, pe simptomele clinice constatate de medicul curant.

Referitor la **temeinicia** deciziei contestate, petenta a afirmat că la momentul luării deciziei de prelungire a măsurii izolării nu s-au aplicat criteriile prevăzute de art. 8 alin. 2 și nu au fost temeinic analizate rezultatele testării, în sensul că rezultatul pozitiv înregistrat la anticorpii de tip Ig-G ar însemna că minora a fost infectată anterior cu virusul COVID și a dezvoltat anticorpi specifici acestei afecțiuni.

Un prim aspect pe care instanța îl constată este acela că, potrivit Deciziei de confirmare sau infirmare a prelungirii măsurii de izolare nr. 1 din 22.07.2020 emisă de Direcția de Sănătate Publică a Județului G_____, dar și a Biletului de ieșire din spital, rezultă fără nici un dubiu că minora este infectată cu virusul SARS Cov-2, prezentând rezultat pozitiv pentru anticorpi Ig-G, rezultat negativ pentru anticorpi Ig-M și **rezultat pozitiv la testul ARN SARS Cov-2** . Toate aceste rezultate sunt urmarea testării RT-PCR.

Astfel, conform datelor emise de Comisia de Microbiologie Medicală a Ministerului Sănătății și a Comisiei de Microbiologie Medicală a Colegiului Medicilor din România un caz confirmat reprezintă acea persoană cu confirmare de laborator a infecției cu COVID-19, indiferent de simptomele și semnele clinice.

Este așadar evident că, în cazul de față, minora reprezintă un caz confirmat de infecție cu COVID-19.

În ceea ce privește anticorpii IgM și IgG, potrivit *Ghidului pentru externare și încheierea izolării în contextul transmiterii comunitare pe scară largă a COVID-19* , în baza datelor disponibile în prezent, acești anticorpi se dezvoltă după 6-15 zile de la debutul bolii. Cu toate acestea, nu există teste de laborator validate clinic pentru detecția anticorpilor și, prin urmare, aceste rezultate trebuie tratate cu prudență. În plus, factorii care conferă protecție trebuie încă definiți și sunt necesare

teste suplimentare.

Bazându-ne pe dovezile limitate dintr-un studiu care indică faptul că încărcătura virală persistă până la 8 zile după debutul simptomelor în cazurile ușoare și mai mult în cazurile severe, pacienții ar trebui să continue izolarea la domiciliu în cazul în care sunt externați din spital înainte de finalizarea acestei perioade

Totodată, în ceea ce privește teste serologice de detecție a anticorpilor specifici, potrivit datelor prezente pe site-ul synevo.ro, la adresa <https://www.synevo.ro/shop/virusul-sars-cov-2-anticorpi-igg/> aceste teste pot detecta în probe de sânge anticorpii de tip IgM și IgG produși de organismul uman ca răspuns la infecția SARS-CoV-2. Anticorpii detectați prin teste serologice indică faptul că

o persoană a venit în contact cu SARS-CoV-2, indiferent dacă aceasta prezenta simptome specifice infecției sau a fost asimptomatică.

Un studiu recent (World Health Organization. Laboratory testing for coronavirus disease (COVID-19) in suspected human cases. Interim guidance 2 March 2020. Ref Type:

Internet Communication. <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/xxxxx/xxxxx/WHO-COVID-19-laboratory-2020.4-eng.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.) privind răspunsul imun umoral într-un lot de

285 pacienți cu infecție SARS-CoV-2 confirmată virusologic a arătat că **în decurs de 19 zile de la debutul simptomelor toți pacienții au prezentat un rezultat pozitiv la testarea anticorpilor IgG**.

.

Seroconversia IgM sau IgG s-a produs simultan sau secvențial, iar titrurile anticorpilor au atins un nivel de platou în decurs de 6 zile de la momentul seroconversiei. Interesant, testarea serologică suplimentară a 164 contacti ai pacienților cu COVID-19 a condus la identificarea unui procent mic de persoane (4.3%) cu rezultate RT-PCR negative, la care au fost detectați anticorpi IgG sau IgM specifici virusului, sugerând faptul că testele serologice ar putea fi utile în monitorizarea infecțiilor asimptomatice la contacti. Într-un studiu similar efectuat pe 173 pacienți cu COVID-19 au fost determinați prin metoda E_____ anticorpii totali cu ajutorul unor antigene recombinante ce conțin domeniul de legare a receptorului din glicoproteina S SARS-CoV-2, anticorpii IgG cu folosirea unei nucleoproteine recombinante și anticorpii IgM printr-o tehnică de captură. Pentru anticorpii totali, IgM și IgG s-a obținut o rată de seroconversie pe perioada spitalizării de 93.1%, 82.7% și respectiv 64.7%, cu o valoare mediană a intervalului până la momentul seroconversiei de 11, 12 și respectiv 14 zile.

Combinarea RT-PCR cu diagnosticul serologic a îmbunătățit semnificativ sensibilitatea pentru diagnosticul COVID-19, chiar și în prima săptămână de boală. În plus, un titru mai mare de anticorpi a fost asociat cu un prognostic clinic mai sever.

Având în vedere toate aceste informații științifice oficiale, în sensul art. 3 lit. f din Legea nr. 136/2020, instanța constată că susținerile petentei privind netemeinicia deciziei de prelungire a izolării, din prisma faptului că minora G _____ C _____, urmare a rezultatelor testelor efectuate, nu ar constitui un pericol de contagiozitate actuală la adresa altor persoane, nu pot fi reținute ca susținute de informațiile medicale de specialitate actuale. Ceea ce este esențial, în opinia instanței, este faptul că orice persoană depistată pozitiv la testarea de laborator RT-PCR pentru virusul COVID-19 prezintă un risc pentru sănătatea publică prin faptul că poate răspândi, într-un grad mai mare sau mai mic, acest tip de infecție.

Relativ la respectarea dispozițiilor art. 8 alin. 2 antecitat, instanța constată că cererea petentei este întemeiată, în parte.

Astfel, **pentru a asigura un echilibru corect** între nevoia de a preveni răspândirea unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și dreptul la libertate al persoanelor, măsura izolării se instituie în funcție de boala infectocontagioasă, stabilită potrivit prezentului alineat, cu respectarea următoarelor standarde necesare exercitării drepturilor și libertăților fundamentale:

a) măsura să fie dispusă pe durată limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină; b) măsura să aibă ca scop prevenirea răspândirii unei boli infectocontagioase,

periculoase pentru siguranța persoanei și sănătatea publică; c) *măsura să fie instituită pentru a proteja interesul public și să nu determine un dezechilibru între nevoia de protecție a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei* .

Instanța apreciază că măsura a fost dispusă pe durată limitată (14 zile), în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină, având în vedere că nu se poate invoca vreun element discriminatoriu, iar proporționalitatea este dată de situația de fapt, respectiv prezența virusului COVID-19 în cazul minorei și posibilitatea ca această persoană să răspândească acest virus în eventualitatea în care măsuri de izolare nu ar fi dispuse.

De asemenea, se apreciază că măsura a fost dispusă în scopul prevenirii răspândirii unei boli infectocontagioase (COVID-19), periculoase pentru siguranța minorei însăși, dar și a sănătății publice în general.

În ceea ce privește instituirea măsurii, pentru a proteja interesul public și a nu determina un dezechilibru între nevoia de protecție a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei, instanța constată că **și prin măsura izolării la domiciliu sau la locația declarată se poate îndeplini dezideratul primordial al protejării interesului general, cu respectarea libertății persoanei.**

Astfel, art. 8 alin. 5 din Legea nr. 136/2020 prevede că izolarea la domiciliu sau la locația declarată se instituie dacă riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase **este redus.**

Izolarea la domiciliu sau la locația declarată nu poate fi dispusă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară.

Sub acest aspect, apare instanței ca fiind evident, pe baza informațiilor științifice oficiale, că virusul COVID-19 este un coronavirus nou, identificat pentru prima dată în decembrie 2019 într-un focar de pneumonie din C____, care nu a fost identificat anterior la om. Acesta face parte din familia Coronaviridae, din aceeași familie făcând parte și virusurile care determină Sindromul Respirator Acut S____ și Sindromul Respirator din Orientul Mijlociu și pare să aibă caracteristici epidemiologice similare acestora.

Acest virus se transmite pe cale respiratorie, prin picături de secreție, produse de o persoană infectată care tușește sau strănută, dar și când are loc contactul direct cu fluidele de la o persoană infectată.

Transmisibilitatea de la om la om este certă. Nu există tratament specific, de aceea se tratează simptomatic, în funcție de starea pacientului, neexistând un vaccin împotriva coronavirusurilor.

SARS COV-2 determină o infecție respiratorie cu perioadă de incubație medie de circa 5 zile, iar boala este caracterizată prin simptomatologie predominant respiratorie de intensitate moderată în circa 80% din cazuri, dar poate avea manifestări severe cu evoluție către insuficiență respiratorie, detresa respiratorie acută fiind principala cauză de mortalitate. Există, de asemenea, și cazuri cu manifestări gastrointestinale, iar la unii pacienți au fost semnalate hipoanosmie și hipodisgeuzie ca simptome precoce (Comisia de Microbiologie Medicală a Ministerului Sănătății și a Comisiei de Microbiologie Medicală a Colegiului Medicilor din România).

Așadar, concluzionând, instanța constată că, pe baza datelor științifice disponibile la acest moment virusul cu care este infectată minora este un agent înalt patogen cu o rată de transmisibilitate relativ ridicată.

Totuși, în evaluarea riscului existent pentru contaminarea altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase, trebuie avută în vedere și situația concretă de la caz la caz, evaluare pe care intimata nu a realizat-o în cazul de față, în motivarea deciziei de prelungire a izolării nefăcându-se nicio referire la acest aspect.

De altfel, intimata nu a demonstrat în niciun fel că a luat în considerare situația minorei și a aparținătoarei acesteia, petenta..., în sensul că acestea se pot izola în mod eficient la

domiciliu sau în altă locație declarată, alta decât cea a unei unități spitalicești. Petenta, în calitate de reprezentant l ____ al minorei nici nu a fost consultată cu privire la acest aspect, decizia izolării într-o unitate spitalicească fiind luată *ab initio*.

Instanța apreciază că un astfel de comportament din partea autorităților cu putere de decizie în astfel de cazuri creează un dezechilibru între nevoia de protejare a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei, în detrimentul respectării dreptului fundamental la libertate a persoanei.

Pentru a ajunge la o astfel de concluzie, se are în vedere, în primul rând starea de minoritate a persoanei asupra căreia s-a dispus măsura izolării într-o unitate spitalicească. Chiar dispoziția legală transpusă în art. 8 alin. 9 din Legea nr. 136/2020 reglementează că în situația în care persoana depistată pozitiv cu infecția COVID 19 este un minor, măsura izolării se instituie pentru aceasta la domiciliul aparținătorului ori în locația declarată de acesta. Izolarea minorului într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia se instituie potrivit reglementărilor în vigoare.

În referire la acest text de lege, instanța constată că, pe de o parte intimata nu a explicat de ce nu a fost avut în vedere sau modul în care a fost avut în vedere în situația specifică minorei iar, pe de altă parte apare ca instituind o derogare de la ordinea locațiilor unde se poate dispune izolarea, prevăzută de art. 8 alin. 4, în sensul că în situația în care persoana infectată este un minor, pentru respectarea principiului interesului superior al acestuia, dat fiind situația de fragilitate psihică a acestuia, în comparație cu o persoană majoră, se instituie, primordial regula ca izolarea acestuia să se facă alături de un aparținător la domiciliu acestuia. Bineînțeles că acest lucru se poate dispune doar dacă se dovedește că respectiva persoană beneficiază de un spațiu adecvat de izolare, care să poată asigura respectarea tuturor regulilor izolării, fără a periclita sănătatea altor persoane.

Mai mult, instanța apreciază că teza a doua a alineatului antecitat este redactată deficitar, legii lipsindu-i elementele de claritate și neechivoc, formularea generală „potrivit reglementărilor în vigoare” fiind interpretabilă și echivocă. Or, având în vedere miza asupra afectării libertății persoanei, a dispozițiilor legale enunțate, textul l ____ ar fi trebuit să fie mult mai clar și mai puțin evaziv.

În al doilea rând, instanța are în vedere faptul că petenta a demonstrat că are condițiile necesare pentru a asigura izolarea minorei la locația declarată, locație unde acestea locuiesc singure și au posibilitatea procurării celor necesare traiului zilnic fără contact uman, astfel încât riscul de transmitere a infecției este unul minim. În acest sens, instanța reține că există diverse mijloace de aprovizionare cu comandă online și fără contact uman, în general agenții economici adaptându-și activitatea la un astfel de proces, încă din timpul stării de urgență din lunile martie-mai 2020. De asemenea, petenta a precizat că soțul său poate asigura aprovizionarea familiei, locuind în același timp la o altă locație.

În al treilea rând, văzând natura măsurii luate în cazul de față, instanța apreciază că se poate discuta despre incidența dispozițiilor art. 5 CEDO, articol ce reglementează dreptul la libertate și siguranță a persoanei. Mai exact, „**1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale: e) dacă este vorba despre detenția legală a unei persoane susceptibile să transmită o boală contagioasă, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond**”.

Criteriile esențiale în lumina cărora trebuie evaluată „legalitatea” detenției unei persoane „susceptibile să transmită o boală infecțioasă” constau în a se cunoaște: 1. dacă transmiterea bolii este periculoasă pentru sănătatea sau siguranța publică; și 2. dacă detenția persoanei infectate constituie mijlocul de ultim resort pentru a preveni transmiterea bolii, alte măsuri, mai puțin severe, fiind deja luate în considerare și considerate insuficiente pentru a proteja interesul public. În cazul în care nu sunt îndeplinite aceste criterii, privarea de libertate își pierde justificarea (Enhorn împotriva Suediei, pct. 44).

Dacă în privința primului criteriu instanța apreciază că este îndeplinit fără putință de tăgadă în cazul de față, în ceea ce privește cel de-al doilea criteriu, acesta este îndeplinit numai în parte. Astfel, deși este

evident că în cazul de față se impune izolarea minorei pentru motive ce țin de apărarea sănătății publice, locația în care a fost dispusă această izolare nu este una care să se încadreze în standardul convențional anterior menționat.

În cauza Enhorn împotriva Suediei, cauză în care Curtea a fost chemată să analizeze dacă privarea de libertate în scop precaut a domnului Enhorn era în conformitate cu art. 5 din Convenție având în vedere că, din cauza faptului că autoritățile au considerat că domnul Enhorn, dacă ar fi lăsat liber, ar infecta cu ___ alte persoane, acestea au socotit necesar să-l priveze de libertate, instanțele naționale acceptând necesitatea instituirii unei astfel de măsuri de izolare obligatorie.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, după ce a stabilit că măsura dispusă a fost una în conformitate cu legea, a examinat proporționalitatea acesteia, verificând mai ales dacă nu existau **măsuri mai**

puțin constrângătoare ce ar fi putut asigura obținerea aceluiași rezultat urmărit de autorități:

În primul rând, Curtea a constatat că Guvernul Suediei nu a oferit exemple de nicio altă măsură mai puțin constrângătoare pentru reclamant și care să fi fost încercată înainte de a dispune izolarea obligatorie a acestuia.

În al doilea rând, Curtea a subliniat că este de netăgăduit faptul că reclamantul nu s-a conformat să se prezinte la medic ori de câte ori i s-a impus, lipsind de la anumite programări, dar că, pe de altă parte, observă și faptul că medicii nu i-au interzis în mod absolut consumul de alcool și nici nu i-au prescris să urmeze un tratament pentru a nu mai fi dependent de alcool.

În al treilea rând, Curtea a constatat că nu s-a dovedit că domnul Enhorn ar fi infectat, cu intenție sau din gravă neglijență, o altă persoană cu ___, singura persoană infectată fiind anterior momentului în care chiar domnul Enhorn fusese diagnosticat ca purtător al virusului ___.

În concluzie, Curtea a statuat că a existat o încălcare a art. 5 alin. (1) lit. e) din Convenție deoarece „izolarea obligatorie a reclamantului nu a fost o ultimă soluție posibilă pentru a-l împiedica să răspândească virusul ___ din moment ce nu au fost luate în considerare măsuri mai puțin severe care apoi să fi fost considerate că nu erau suficiente pentru a proteja interesul public”. Totodată, „**Curtea**

consideră că, prelungind pentru o perioadă de aproape șapte ani, ordinul de izolare obligatorie a reclamantului, în urma căruia a fost plasat involuntar, timp de aproape un an și jumătate, într-un spital, autoritățile nu au reușit să stabilească un echilibru echitabil între nevoia de a se asigura că virusul ___ nu s-a răspândit și dreptul la libertate al reclamantului .”

Față de considerentele Curții, instanța reține că, în cazul de față, nici intimata nu a luat în considerare o măsură mai puțin constrângătoare, deși aceasta era prevăzută de legislație, respectiv dispunerea izolării la domiciliul aparținătorului sau la locația declarată de acesta.

De asemenea, nu s-a luat în considerare buna credință a minorei asistată de reprezentantul l ___, în sensul că s-a prezentat la spital la momentul în care a observat că prezintă simptomatologie specifică COVID-19, a fost de acord cu internarea pentru efectuarea analizelor în scopul de a detecta dacă este infectată și a prezentat garanții suficiente privind siguranța locației la care a declarat că solicită izolarea.

În opinia instanței, măsura dispusă de intimata a fost una pur formală, fără a se analiza proporționalitatea dintre măsura luată care afectează libertatea persoanei, mai ales în condițiile în care aceasta este minoră și nevoia de a realiza o protecție adecvată a sănătății publice.

Mai mult, în cauza D.L. împotriva Bulgariei, judecătorii convenționali au subliniat faptul că „**atunci când detenția se adresează unui minor, Curtea consideră, în lumina standardelor internaționale relevante, că un criteriu esențial pentru evaluarea proporționalității este acela de a decide dacă detenția a fost decisă ca fiind o ultimă soluție, în interesul superior al copilului** și atât timp cât își propune să prevină riscuri grave pentru

